

Can Segalar

Fogars de la Selva

Ubicació

Lloc/Adreça: Polígon 12 Parcel·la 60
Emplaçament Veïnat de La Serra
Alçada: 110

Coordenades:

Latitud: 41.72321
Longitud: 2.62291
UTM Est (X): 468635
UTM Nord (Y): 4619114

Classificació

Número de fitxa 08082 - 146
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVII-XX
Estat de conservació Regular
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Nivell 3 del Catàleg de Béns Protegits.
Data aprovació: dc., 31/10/2012 - 12:00
Número inventari Sí (IPA)
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 000915500DG61H0001LD
Fitxes associades:
[Rellotge de sol de Can Segalar](#)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart

Descripció

Can Segalar és un mas situat al veïnat de la Serra, a ponent de l'ermita i el Mas Serra i en un turonet ubicat entre dos torrents, el que porta el nom del mas i el de Can Serra, ambdós desaiguant a la Tordera.

L'edificació és de planta rectangular, consta de planta baixa i pis i està construïda damunt de la roca. La teulada, refeta modernament és a dues aigües, de teula àrab, amb el ràfec paral·lel a la façana principal, orientada al sud.

El conjunt està format per almenys dos habitatges i la pallissa a mà dreta. L'habitatge més antic sembla correspondre amb el pany on hi ha el rellotge de sol. Al dessota mateix, hi havia el forn de pa, que es va tirar al terra tapiant així el mur de càrrega i construint-hi una jardinera. Les obertures, situades a la planta pis són majoritàriament emmarcades amb rajol, destacant a la part esquerra de la façana, una obertura realitzada o refeta modernament, amb un ampit fet de rajol ceràmic modern i una llinda de pedra on s'observen varis orificis frontals. De fet correspon al reaprofitament d'una pedra emprada com marc d'una petita finestra amb barrots de ferro. A la planta baixa, hi ha quatre obertures. Dues tenen funció de porta, amb doble portaló de fusta, de les quals destaca la més antiga, a mà dreta, amb arc escarser, emmarcada per rajols de maó motllurats i marxapeus de pedra. Les altres obertures són senzilles, protegides per una reixa de ferro i llinda de fusta.

Adossada a mà dreta de l'edifici principal hi ha la pallissa, de planta baixa i pis. La coberta és a dues aigües, amb el ràfec paral·lel a la façana principal. A la part inferior, actualment tapiat, presenta un portal d'arc de mig punt realitzat amb una filera de maó pla. Al damunt mateix, la pallissa amb una obertura similar. Per la façana de llevant, dessota el carener hi ha dues obertures modernes fetes amb formigó i totxo. Una correspon a la porta mentre que la superior és una obertura per accedir al paller pròpiament dit.

El material emprat en la construcció de l'edifici és bàsicament la pedra de mida irregular, deixant la cara més planera cap a la façana principal i les cantoneres un xic més acurades, amb algun carreu més o menys quadrangular. L'argamassa i l'arremolinat de les parets originari ha gairebé desaparegut.

Observacions:

Segons el propietari actual, per alguns senyals que es poden veure en l'estructura de l'edifici, aquesta casa hauria patit un incendi durant la Guerra del Francès, pels volts de l'any 1810 i hauria estat reconstruïda posteriorment.

Història

El mas Segalar ja surt esmentat en el fogatge de Sant Andreu de Ramió de 1479. En el llibre d'òbits de l'església, s'inscriu la defunció, l'any 1599 de Salvador Segalar, i l'any 1621 de Joan Segalar.

L'any 1663, mor Miquel Segalar, i el rector deixa escrit "Miquel Segalar, pagès i propietari de dit mas de la present parròquia".

L'any 1714 mor Caterina Segalar, vídua de Sebastià Torres, i senyora del Mas Segalar.

L'any 1748 consten com a propietaris Josep Segalar (†1741), “senyor del Mas Segalars” casat amb Maria Planes. L'any següent, en el padró parroquial consten com habitants del mas, la vídua Maria Planes i Josep Vinyes, sense precisar si aquest darrer és treballador de la finca.

Fent un salt fins arribar al cadastre de 1862, consta com a propietària, l'esposa i vídua de Josep Segalar, sense precisar-ne el nom. Probablement, per dates, aquest Josep Segalar (Planes) sigui el fill de l'anterior Josep Segalar que morí l'any 1741 i de Maria Planes. En aquest moment, la propietat tenia una peça de terra de catorze quarteres de secà, nou quartans de vinya, dotze quarteres de sureda, tres quarteres d'albereda, cent seixanta-nou quarters de bosc i vint quarters i dos quartans de terra erma. També tenia una alta peça amb dues quarteres de secà, una quartera d'albereda i mitja quartera d'erm. Tenien una parella de bous i un ruc a més de ramaderia.

En el padró de 1889, consta com a propietari Joan Pujol.

Els llibres parroquials també aporten informació sobre els masovers i treballadors que habitaven les dependències del mas, com és el cas dels masovers Antoni Blanch i la seva esposa Anna, habitants del mas Segalar que l'any 1648 bategen el seu fill Antoni, essent els padrins, Miquel Segalar del Mas Segalar i Maria Serra del Mas Ruïra d'Hostalric. Aquest mateix matrimoni, l'any 1656 bategen un altre fill, anomenat Joan.

L'any 1707 hi haurà un altre bateig, però aquesta vegada d'un altre matrimoni que n'eren masovers. Es tracta de la filla de Francesc Ribas i de Quitèria, que batejaven a la seva filla Maria.

L'any 1723 consten com a masovers del Mas Segalar, en Segimon Pasqual i la seva esposa Maria.

L'any 1889 estan inscrits en el padró els masovers, Isidre Vilà que viu amb la seva filla, Anna Vilà i el seu gendre, Martí Cortina. Aquesta família hi viurà al menys fins arribada la Guerra Civil, ja que ens els diferents censos posteriors, ja consten els fills del matrimoni (Eusebi, Isidre, Joaquina i Ramona, aquesta darrera, afillada) i posteriorment, entre 1918 i 1932 serà el fill gran, l'Eusebi Cortina Vilà i la seva esposa que hi viuran amb els seus fills (Maria, Anna, Carme i Joan).

De 1933 a 1935 consten com a masovers habitant el Mas Segalar, Aleix Pla Bruguera i Carme Roca Plais, amb la seva filla Maria del Consol.

Entre els anys 1945 i 1946, hi viurà Lluís Casellas Comas i Carme Roure March i els seus fills (Maria, Josepa, Pilar, Emili i Montserrat).

Bibliografia

AJUNTAMENT DE FOGARS DE LA SELVA (2012). Catàleg de Béns Protegits; dins *Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Fogars de la Selva*.

AJUNTAMENT DE FOGARS DE LA SELVA (2012). Catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable; dins *Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Fogars de la Selva*.

FUGAROLAS i MASÓ, Jaume i VILÀ i CAMPS, Josep (2007). *Fogars de La selva, temps ha*. Fogars de La Selva: Edició dels autors.

